

Herinneringen an 't Darp

Èschreven en èzungen deur Hendrik Kruimer

Dynsdag dree en twynteg Febrewari negentien hongderd dree en veertig

Èzungen ôp de toônen van "Toen wij uit Rotterdam vertrokken".

1. 't Is nou ruim twee en dartig jaar eliejen
Dat ik as jonge joon vur goôd 't darp uitgung
En alles wat m'n hier zô aigen was mos verlèeten,
In un are plèès, veerweg, onger vreemden stung.
Dèèr docht ik d'ran oo alles in 't darp heel aarst was,
De minsen, de ômgang, de sprèèk, 't heele gedo,
Deerdeur kon ik in Enschede mar neit wennen,
En 'k luchten op, as 'k gung nèèr Huizen too

REFREIN

Darp van Huizen uit m'n kijerjaren,
De plèès, dee ik mar nijt vergeten kan
Mot z'n aigen sprèèk, dee ik zoô grèèg mag horen,
Dat ouwerwesse, ô!, dèèr hou 'k zoô van ...!

2. As 't Paschen wurden dan, of Pynstern, of k'rsawet,
A'k vacantie kreeg, as de zoemer was in 't langd,
Dan hoofden ze m'n nyt te vragen: "waar gê je hêne?"
Dan was m'n rais reddeur nèèr de Huizer kangt.
A'k dicht by 't darp dan was en uit de trem de tol zag,
Dan mog dee trem om myn wel vule harder gèèn,
Dèèr zag 'k de nenge, bekenden en Huizer mussen,
Ik reuk de zee, 'k zag de meulen en de toren stèèn

REFREIN

3. Wat was je 't darp dan weer vertrouwd en aigenachtig,
De strèeten en stiechies en dee huissies an de dyk.
Ik maakten sawes in de gauweghaid een ronkien,
En 'k wou wel kuieren, overal tegelyk.
'k Bezocht vuul kennissen, ik praatten dan weer Huizersch,
En as ze veunden: hij zait gien woord verkeerd,
Dan docht ik: weel kan dat nou toch vergeten?
Das ies wat 'n mins z'n leven nyt verleert!

REFREIN

4. En to 'k kennis kreeg an heur dee nou m'n vrouw is,
Vertelden ik heur van 't darp, z'n sprèèk, z'n dracht,
Van isebèèn, 'n struifkangt, bolle schulken,
Wat hemmen wy dèèr samen vaak om elacht!
En to ze aindl'k mot m'n mieging kennis maken,
Duurden 't nyt lang, 'n startmus wurden op ezet,
Zoô'n wyd jak an, 'n gouwen slot mot kralies,
't Kiekien dèèrvan bezorgt ons nou nog pret!

REFREIN

5. En to ons later un joontjen wurden ebeuren,
En 'k gaf d'm an by de burgerleke stangd,
To hoofden ik over 't verneumen nyt te prakkezeren,
Want de Huizer naam van: Dirk lei vur de hangd!
En as dee klaine joon eens saves lai te kryten,
En ik zai dan a'k nèèr z'n wiechien gung:
"Toe taatjen, toe, nau mot je zeut gèèn slèèpen",
Dan dee die 't ôk, of tie 't Huizers al verstung.

REFREIN

6. To 't joontjen opgreuden en leerden praten,
Zai 'k wat woordjies vur, in Huizer sprèèk,
Zooas: gèèn en stèèn, en "moeder's neutig kyntjen",
Tot z'n moeder zai: "Hou op mot dat gemèèk!
'n Kynd leert in z'n jonkhaid 't meest van are kyer"
Mot Enschede'ertjies had hy de grooste schik.
Zòò greuden ie op dèèr ginter in 't òòsten,
En dèèrdeur praat ie nou 'n bietjen aarst as ik.

REFREIN

7. 'k Vertelden 'm later ook ô ik as joëntjen speulden,
Pierewieten, boôtjen varen, bobberen en zoô meer,
Sakok, verschie en trikvliegers oplèeten,
Bij loôpverlos, dan gung je hainde en veer.
Oo dat we swynters ôp de meuleberg speulden,
Van 't hòchien of, per slie, plat op je buik,
En dèèr in 't veurjaar kaselemaien vungen,
Of de gaitjies plèegden van Hainderik de Kruik.

REFREIN

8. En ongertussen hoorden ie Huizer namen neumen:
Jan Boerekien, de Duker, Kees van Luikesejaap,
Half kannnetjen, Heet-in-de-Bek, Jan Konkt, Eef Puzze,
Of Gybert van Aart Liet, êtrouwt mot Geertjen Gaap,
'k Vertelden van liedjies, zôas drèèd deur de nèelde,
Van ônze Keessien de koboer of gekke Styn,
Ik zung dat geval van Jan van Koen en Truitjen,
Dat veun dée kleine joon altyd fyn.

REFREIN

9. Mar hoo 'k 'n stiekeschieter maakten kon 'k nyt zeggen,
Want slechte dingen wurren kyer nyt eleerd,
En slèèpende hongden mot je nyt wakker maken,
Van z'n aigen leèren ze al vuustevuul verkeerd.
Wel he'k 'm eleerd o wy een schieboog maakten,
Mot pylen van rietjies, etrukken uit 'n dak,
Bij Huibert van Ide, of Hain de Pielebakker,
Dat mog wel nyt, mar 't was 'n groot gemak.

REFREIN

10. À'k ôp dee manier in gedachten 't darp deurgung,
O wat we deeën, of wat d'r wurden ezaid,
Van: "Ouweneêlen", of "Ta", of "Mollekers", of "Hangen",
"Datje nog binnen dee je binnen, maid",
Dan kon ik dèèr uren van vertellen,
Van alles wat ik vrooger in 't darp mie emaaft heb.
Mar 't mooiste komt nog, ('kwul d'r nyt ôm jokken):
Too 'k klein was, ha'k een broek an mot 'n klep!

REFREIN

11. 't Huizer Nywsblad het my nooit verlèeten,
Da's reddeur nog myn trouwe kameraad,
Dee zait myn alles wat in 't darp êbeurd is,
Van Stad en Langd, de zee, de kerk, de raad.
De Burgerlyken Stangd het myn bizongere aandacht,
En as 'k nyt vestangd, of de Schèèp nyt weet.
Dan schreef 'k m'n breurs: "wa's dee of dee z'n bynaam?",
En lòdf mar grust, dan kom ik 't an de weet.

REFREIN

12. Wat is-t'r in 't darp al vuul verangerd,
Deur wôningbouw en uitbraiding too veer,
En a'je in dee nye buurten kuieren,
Dan stèè je beduust, je kennen 't darp gien meer!
En a-je dan an klaine keier vragen:
"Waar is dee en dee van vrooger heen êgèèn?"
Dan begrypen ze je nyt, vurdat je 't in Hollands vragen,
Want Huizer kyer kannen 't Huizersch gimer verstèèn!

REFREIN

13. Waar blijft dee mooie mus, waar 't darp op voor bekend was,
Gien snaer in zyn familie, en weel dat nyt beviel,
Dee houwen ouwere minsen, zoas Aartjemeut, nog in ere,
En veeder ôk nog Gerremeut, dee ouwe ziel.
À-je vrooger in de kerk nèèr 't westen keken,
Deur al dee mussen leek 't egaal wit.
En nou? 't Is niks as mantels en as hoejen,
Waar hier en dèèr 'n jak nog tussen zit.

REFREIN

14. De Zuierzee is nou 'n meer èwurren,
Gien Huizer schuit dee nou nog varen kan,
Je zienen gien baadjies meer of gouwen knoôpen,
Ze loopen allemaal mot burgerpakkies an,
D'r is gien asjoves meer, gien hèèring of gernilen,
Van botjes kryg je ôk nooit meer 'n mèèl,
't eênigste wat er nou nog wurd èvungen,
Is snoekbèèrs of en too, 'n ongermèètse èèl!

REFREIN

15. Zelf binnen we, net as 't darp mot de jaren ôk verangerd.
M'n hêèr is kaal en grijs, m'n oôgen wurren slecht,
Ik veul m'n neit zo gèèf en rank meer as vroôger,
M'n mooie tangden binnen gien meer echt!
Mar dèèrom wullen we vanaved toch nyt treuren,
As wy ons broôd mar hemmen, al gèèt 't soms wat scharp,
We hopen in gezongdhaid oud te maggen wurren,
Mot onze familie en kennissen in 't darp.

REFREIN

16. En hiermie zultvren Bruidspaar en Familie,
Bin ik an 't ainde van m'n rymelary,
'k Hoop, dat 't nèèr je smaak is mie êvullen,
Dan stemt dat myn as Huizer zeker bly.
En lèèten we dan mekaar 't beste wenschen,
't Beste vur 't darp, vur 't langd , vur de Keuningin!
En mot de hoôp, dat de Vrede gauw zal kommen,
Stemmen we vur 't lest uit volle borst mie in:

REFREIN

Ainde.

Arnhem, Febr. 1943